

Holmberg: Den højtærede minister sagde afgjort nej til mit forslag om nedsættelse af taksterne på Store-Bælt, og ministeren kan selvfølgelig have den mening derom, at det vil give et mindre provenu. Min tanke var naturligvis ikke, at det skulle give et mindre provenu, men det er den slags ting, der ikke kan bevises; det kan ikke bevises, om ministeren eller jeg har ret, før det er forsøgt. Når ministeren nævnte, at han finder, at taksterne i øjeblikket er rimelige, vil jeg sige, at det kan jo altid være et spørgsmål, hvad der er rimeligt. Jeg gjorde opmærksom på i forbindelse med spørgsmålet om trafiktælling, at taksterne efter min mening kan hæmme udviklingen i landsdelene imellem, og de tal er fra ministerens eget direktorat.

Ministeren var meget ked af min bemærkning om den unge dygtige forretningsmand. Jeg sagde selv, at jeg var ked af det, men jeg står selvfølgelig ved min udtalelse. Hvad er baggrunden for, at jeg gjorde den bemærkning? Jeg gjorde opmærksom på, at jeg selvfølgelig erkendte, at der har fundet rationalisering sted inden for statsbanerne, men samtidig ved vi, at underskuddet er meget, meget stort i Danmarks største vognmandsforretning, og vi ved, at den har et monopol, som den udnytter ret stærkt. Vi ved også, at den har S-banerne, som naturligvis må give overskud. Der må være noget galt på de øvrige dele af linjerne, når vi kan konstatere, at underskuddet er af den størrelse. Det er altså baggrunden for mine udtalelser om, at det knap nok går, som vi egentlig alle sammen ville finde det rimeligt at det gik, nemlig lidt bedre.

Dernæst vil jeg spørge: mener ministeren virkelig, at det går godt nok, som det går i øjeblikket med det underskud, der er? Mener ministeren, at det er acceptabelt, at det år efter år fortsætter på den måde? Jeg mener, det skulle være et mål i sig selv, at dette transportapparat fungerede så tilfredsstillende som muligt, og det tror jeg ikke er tilfældet i øjeblikket. Vi mangler en langtidsplan for udbygning af det danske trafikapparat. Det er måske en opgave for det trafikøkonomiske udvalg, så vi kunne blive bedre orienteret i folketinget. Det er rigtigt, at vi fik en betænkning i 1961, men det er vel også rigtigt, at den stort set bare var et

referat af det, som statsbanerne og vejdirektoratet hver for sig fandt ønskeligt.

Jeg vil egentlig gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede trafikminister, om han ikke mener, det ville være en oplagt opgave for det trafikøkonomiske udvalg at fremkomme med en langtidsplan for udbygning af det danske trafikapparat. Vi ved alle sammen, at baner og rutebiler kører i samme opland, og vi ved også, at disse rutebiler nemt kan tage de passagerer, som banen nu kører med, uden yderligere investering, altså i de samme anløb. Vi ved alle sammen, at der her er millioner at spare, det turde dog vist være hævet over enhver tvivl. Det må efter min mening være et mål i sig selv, at de to former for trafik — de skal selvfølgelig være der begge to — tog de transportopgaver, som netop hver især kunne klare bedst og hurtigst og billigst; det gælder både driftsøkonomisk og samfundsøkonomisk, og det var baggrunden for min udtalelse.

Ninn-Hansen: Det er selvfølgelig ikke muligt for mig at modsige den højtærede minister, når ministeren selv hævder at have et mere indgående kendskab til statsbanernes virksomhed, end jeg har. Det er sikkert rigtigt, men den højtærede minister har også større forudsætninger for det, og det er for at komme ud af de vanskeligheder, vi andre må have, hvad angår det indgående kendskab til DSB, at vi ønsker generaldirektørens bistand i udvalget. Hvis den højtærede minister vil besøge os ofte, så ofte, som det her drejer sig om, ja, så vil det da altid være hyggeligt; men det er altså generaldirektørens bistand, vi gerne vil have med hensyn til de planer, som vi har fremført mange gange her, men ikke kunnet få realiseret.

Jeg synes, den højtærede minister var noget irriteret over, at der blev talt om nedlæggelse af sidelinjer; det hørte man hver gang, sagde ministeren. Jeg er ikke sikker på, at den højtærede minister bør være helt så afvisende over for det ønske, der er fremsat om rationalisering på dette område. Det er jo ikke udelukkende det ærede medlem hr. Holmberg og mig og vore partier, der anmoder om det. Jeg går ud fra, at den højtærede minister bemærkede, hvad det ærede